

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

201801692

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2020002204

Datum 21 januari 2020
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019042114

Onze referentie
2020002204

Uw referentie
201801692

Uw brieven van
15 augustus 2019 en
6 januari 2020

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 15 augustus 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van bijzondere tandheelkunde.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 13 september 2019 heeft Zorginstituut Nederland het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie op 3 januari 2020 het hoorzittingsverslag d.d. 18 december 2019 en aanvullende stukken aan het Zorginstituut verstuurd met het verzoek om een definitief advies.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coullance.

Het voorlopig advies d.d. 13 september 2019 wordt hieronder voor de volledigheid herhaald.

Voorlopig advies

Casus

In 2014 is bij verzoekster borstkanker vastgesteld, waarvoor zij onder behandeling is geweest. Verzoekster heeft chemokuren ondergaan, is bestraald en er zijn lymfeklieren weggehaald. Ook zijn er verschillende medicijnen

voorgeschreven, waaronder Tamoxifen en Letrozol. Verzoekster heeft aanspraak gemaakt op vergoeding van tandheelkundige behandelingen, waaronder het plaatsen van kronen en een brug.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Verweerder heet de aanvraag tot vergoeding van de tandheelkundige behandelingen afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat de tandheelkundige zorg die verzoekster nodig heeft niet de oorzaak is van de chemokuren. Voor de chemokuren was er volgens verweerder al sprake van een zwaar gerestaureerde dentitie en onvoldoende mondhygiëne.

Datum
21 januari 2020

Onze referentie
2020002204

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster dient er getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, zoals bijvoorbeeld kanker, en door de aandoening of behandeling van deze aandoening het gebit dermate verslechterd is, dat er geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou gehad.

Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Daarnaast staat in de wet dat de hulp noodzakelijk moet zijn om een tandheelkundige functie te behouden, *“gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan”*. Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld (dit valt dan onder de aanspraak op grond van sub b). Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp bestaat wanneer de verzekerde een medische aandoening heeft waardoor de verzekerde zonder deze hulp geen tandheelkundige functie kan behouden die gelijkwaardig is aan die van iemand zonder deze aandoening (maatmanbeginsel).

Zorginstituut Nederland
Zorg I

In casu gaat het om medische behandeling wegens borstkanker. Uit het tandheelkundige dossier blijkt dat verzoekster al voor deze medische behandeling in de risicogroep viel voor tandheelkundige aandoeningen (tandcariës en parodontaal verval).

Datum
21 januari 2020

Onze referentie
2020002204

Uit het dossier blijkt niet dat verweerder onderzocht heeft of er een verband bestaat tussen de behandeling van borstkanker en de verslechtering van de orale conditie van verzoekster. Pas wanneer deze vraag positief is beantwoord wordt toegekomen aan de beoordeling van het maatmanbeginsel. Hierbij kan ook de doelmatigheid van de voorgestelde tandheelkundige behandeling worden meegenomen.

Nader onderzoek

Het is primair aan verweerder om te beslissen of een bepaalde interventie onder de dekking van de polis valt, verweerder dient eerst zelf te na te gaan of wetenschappelijk bewezen is dat er een causaal verband bestaat tussen de aandoening en de benodigde tandheelkundige zorg.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut nader onderzoek te laten verrichten met inachtneming van het vorenstaande.

Definitief advies

Aanvullende informatie

Verweerder heeft aanvullend onderzoek uitgevoerd. Verweerder stelt dat in de literatuur wordt aangegeven het ontstaan van een droge mond als gevolg van chemokuren een reversibel proces is. Echter is Professor A. Vissink van mening (empirisch) dat, ondanks dat de literatuur aangeeft dat hyposialie (te weinig speeksel) door chemokuren reversibel is, er een kleine groep patiënten is waarbij deze klachten meer blijvend van aard zijn. Daarom heeft verweerder voorgesteld een nieuw speekselonderzoek te laten uitvoeren ter vaststelling van de hyposialie/xerostomie. De resultaten van het speekselonderzoek uitgevoerd in 2019 heeft verweerder vergeleken met de resultaten van het onderzoek van 2008. Verweerder concludeert dat verzoekster aanspraak heeft op maatregelen ter preventie van cariës ten laste van de basisverzekering. Verweerder concludeert daarnaast dat verzoekster geen aanspraak kan maken op vergoeding van herstel van schade ontstaan door parodontale afbraak en/of losstaande tanden en kiezen ten laste van de basisverzekering. Er bestaat geen wetenschappelijk bewijs dat chemotherapie of bestraling (buiten hoofd/hals regio) leidt tot het ontstaan van parodontaal botverlies. Daarbij wordt opgemerkt dat verzoekster al was gediagnostiseerd met parodontale problemen ruim voordat zij borstkanker kreeg en de therapie hiervoor werd ingezet.

De oorzaak van de te verwijderen en verloren gegane elementen is volgens verweerder van parodontale en/of endodontische oorsprong. Er was voor de borstkanker en chemotherapie ook al sprake van reeds aanwezig schade (cariës en parodontale afbraak). Ook zonder de ontstane droge mond waren deze parodontale en endodontische problemen ontstaan. Op basis van het maatmanbeginsel kan daarom volgens verweerder worden geconcludeerd dat er geen recht is op vergoeding in het kader van bijzondere tandheelkunde voor vervanging van de verloren gegane elementen.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
21 januari 2020

Onze referentie
2020002204

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een tandheelkundige beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Verweerder heeft terecht geconcludeerd dat de gevraagde tandheelkundige behandeling niet in aanmerking komt voor vergoeding ten laste van de basisverzekering. Verzoekster heeft een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp die leidt tot aanspraak op maatregelen ter preventie van cariës. De indicatie leidt niet tot aanspraak op de gevraagde restauratieve behandeling, omdat niet aannemelijk is gemaakt dat de te herstellen gebitsschade veroorzaakt is door de aanvoering die de indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp oplevert.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

Hoofd afdeling Zorg

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer .
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019045366

Datum 13 september 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019042114

Onze referentie
2019045366

Uw referentie
201801692

Uw brief van
15 augustus 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 15 augustus 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van bijzondere tandheelkunde.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulantie.

Casus

In 2014 is bij verzoekster borstkanker vastgesteld, waarvoor zij onder behandeling is geweest. Verzoekster heeft chemokuren ondergaan, is bestraald en er zijn lymfeklieren weggehaald. Ook zijn er verschillende medicijnen voorgeschreven, waaronder Tamoxifen en Letrozol. Verzoekster heeft aanspraak gemaakt op vergoeding van tandheelkundige behandelingen, waaronder het plaatsen van kronen en een brug.

Verweerder heet de aanvraag tot vergoeding van de tandheelkundige behandelingen afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat de tandheelkundige zorg die verzoekster nodig heeft niet de oorzaak is van de chemokuren. Voor de chemokuren was er volgens verweerder al sprake van een zwaar gerestaureerde dentitie en onvoldoende mondhygiëne.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
13 september 2019

Onze referentie
2019045366

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoekster dient er getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, zoals bijvoorbeeld kanker, en door de aandoening of behandeling van deze aandoening het gebit dermate verslechterd is, dat er geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou gehad.

Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Daarnaast staat in de wet dat de hulp noodzakelijk moet zijn om een tandheelkundige functie te behouden, "*gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan*". Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld (dit valt dan onder de aanspraak op grond van sub b). Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp bestaat wanneer de verzekerde een medische aandoening heeft waardoor de verzekerde zonder deze hulp geen tandheelkundige functie kan behouden die gelijkwaardig is aan die van iemand zonder deze aandoening (maatmanbeginsel).

Zorginstituut Nederland
Zorg I

In casu gaat het om medische behandeling wegens borstkanker. Uit het tandheelkundige dossier blijkt dat verzoekster al voor deze medische behandeling in de risicogroep viel voor tandheelkundige aandoeningen (tandcariës en parodontaal verval).

Datum
13 september 2019

Onze referentie
2019045366

Uit het dossier blijkt niet dat verweerder onderzocht heeft of er een verband bestaat tussen de behandeling van borstkanker en de verslechtering van de orale conditie van verzoekster. Pas wanneer deze vraag positief is beantwoord wordt toegekomen aan de beoordeling van het maatmanbeginsel. Hierbij kan ook de doelmatigheid van de voorgestelde tandheelkundige behandeling worden meegenomen.

Nader onderzoek

Het is primair aan verweerder om te beslissen of een bepaalde interventie onder de dekking van de polis valt, verweerder dient eerst zelf te na te gaan of wetenschappelijk bewezen is dat er een causaal verband bestaat tussen de aandoening en de benodigde tandheelkundige zorg.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut nader onderzoek te laten verrichten met inachtneming van het vorenstaande.

Hoogachtend,

Hoofd afdeling Zorg